

Derek Prince - Kestävyys koettelemuksissa

Lähde: Derek Prince opetuskirje 1980/4

Matteus 24:ssä ja Markus 13:ssa Jeesus antoi profeettallisen näkymän tilanteesta, joka vallitsee välittömästi Hänen paluunsa jälkeen maassa. Tänä päivänä näemme paljon niitä olosuhteita, joita hän ennusti. Mutta Jeesus myös antoi ohjeita uskoville selviytyä niissä olosuhteissa. Avainominaisuus voidaan lausua yhdellä sanalla: kestävyys. Vaikka se käännetään eri tavalla monissa paikoissa - maltti, pitkäjänteisyys (KJV), peräänantamattomuus (NASB), pysyvyys (NIV) - paras käännös luultavasti on kestävyys.

Aloitetaan tarkastelemalla kahta eri jaetta. Molemmissa Jeesus puhuu suhteiden rikkoutumisesta ja laajalle levinneestä kristittyjen vainosta. Ensimmäinen on Matteus 24:12: "Koska laittomuus leviää, monien rakkaus kylmenee."

Kun ihmiset muuttuvat laittomiksi, heistä tulee myös rakkaudettomia. Liian usein ajattelemme rakkaudesta jonain vapaana ja rajoittamattomana, joka ei vaadi lakeja tai kuria. Se on väärin. Rakkaus ja kuri kulkevat käsi kädessä. Kun kurinalaisuus ja laki rikkoutuvat, rakkaus muuttuu kylmäksi. On merkittävää, että rakkaus tässä jakeessa on *agape*, joka on oleellisesti kristittyjen rakkautta. Jeesus ei siis puhu rakkaudesta maailmaa kohtaan, joka muuttuu kylmäksi vaan kristittyjen rakkaudesta, mikä on paljon vakavampi tilanne.

Ennustettuaan rakkauden puutteen Jeesus lisää varoituksen sanan jakeessa 13: "Mutta joka kestää loppuun, pelastuu." Jotta pelastuisimme, meidän on kuljettava koko matka loppuun saakka - mikä vaatii meiltä kestävyyttä. Markuksen 13:12-13:ssa luemme vastaavan ennustuksen ja varoituksen: "Nyt veli antaa veljensä kuolemaan ja isä poikansa; ja lapset nousevat vanhempiaan vastaan ja aiheuttavat heille heidän kuolemansa. Ja kaikki vihaavat teitä Minun nimeni takia. Mutta joka kestää loppuun pelastuu."

Näemme jälleen erittäin synkän kuvan: petosta ja kunnioituksen puutetta perhesuhteissa ja kristittyjä vihaavat kaikki. Siksi Jeesus sanoo, että meidän on kestettävä.

MITÄ KESTÄVYYS TUOTTAA

Jotkut kirjoituksen puhuvat yleensä kestävyydestä ja koettelemuksista, jotka meidän on kohdattava; jotkin niistä tarjoavat periaatteita, kuinka kestämmme. Ensin roomalaiskirje 5:1-4: "Näin ollen, koska olette oikeutettuja uskon kautta, meillä on rauha Jumalan kanssa Herramme, Jeesuksen Kristuksen, kautta. Jonka kautta meillä on myös pääsy uskon kautta tähän armoon, jossa seisomme, ja iloon Jumalan kirkkauden toivossa. Eikä vain se, vaan me iloitsemme koettelemuksissa tietäen, että koettelemus tuottaa peräänantamattomuutta [kestävyyttä], peräänantamattomuus luonnetta."

Kestävyys tuottaa luonteen, joka on kestänyt koettelemuksen. Tässä puhutaan oleellisesti meidän luonteemme muodostumisesta. Me voimme iloita (ylpeillä, iloita, ylistää) koettelemuksissa, koska vain koettelemus tuottaa kestävyyttä. Kestävyys puolestaan tuottaa koetellun luonteen.

Jaakobin kirjeestä 1:2 luemme: "Veljeni, lukekaa se pelkäksi iloksi, kun joudutte erilaisiin koettelemuksiin." Meidän pitää ylistää Jumalaa, että hän pitää meitä koettelemusten arvoisina, joita kohtaamme ja pitää mielessämme, että koettelemus on aina omaksi parhaaksemme. Jaakob selittää tämän näennäisen paradoksin toimintaa: "Tietäen, että uskonne koettelemus tuottaa malttia [kestävyyttä]. Mutta antaa maltin tehdä täydellinen työnsä, että te voitte olla täydellisiä ja kokonaisia ja ettei teiltä puutu mitään." (Jaakob 1:3-4)

Jaakob sanoo, että jos menemme koettelemuksen läpi ja kestämmme sen, se muotoilee jokaista luonteemme aluetta ja persoonallisuuttamme. Se tekee meistä kokonaisia, täysivaltaisia kristittyjä.

Eräs hieno paikka luonteemme testaamiselle on läheinen, sitoutunut yhteisö, jossa tapaamme joka viikko saman pienen ryhmän kanssa. Kun jaamme elämämme sillä tavalla, tulee usein epämiellyttävän selväksi, että luonteessamme on joitain alueita, joita ei koskaan ole käsitelty. Jos piiloudumme toisilta ihmisiltä, voimme pettää itseämme luonteemme testaamattomien alueiden osalta ja vetäytyä aina, kun kohtaamme koettelemuksen, joka kohdistuu noille alueille.

Joku on joskus sanonut, että yhteisö on "Katto pois ja seinät alas." Me emme välitä, jos katto otetaan pois, koska Jumala näkee sen läpi kuitenkin, mutta olomme muuttuu monesti epämiellyttäväksi, kun seinät otetaan ympäriltämme ja kristityt veljemme näkevät kaiken. Ei ole parempaa kristityn luonteen testaamisen paikkaa kuin läheinen, sitoutunut, yhteisö uskovia.

TESTIT

Mitä ovat testit, joita meidän on käytävä läpi. Eräs yksinkertainen kuvaus on Matteus 13:ssa, joka on hyvin tunnettu kylväjävertaus. Siinä Jeesus puhuu erilaisesta maaperästä, jonne siemenet putoavat. Jokainen niistä edustaa erilaista henkilöä, joka kuulee Jumalan sanan.

Osa siemenistä putoaa tien viereen, josta linnut nappaavat ne ennen kuin ne itävät. Toiset siemenet putoavat kivikkoiseen maaperään ja osa puolestaan rikkaruohojen joukkoon. Jeesus selittää millaista henkilöä kukin niistä edustaa.

Kun joku kuulee sanan kuningaskunnasta eikä sitä ymmärrä, silloin paha tulee ja nappaa tuon sydämeen kylvetyn sanan. Tällainen on henkilö, joka kylvi siemenet tien viereen. (Matteus 13:19)

Siemen ei koskaan tuota satoa henkilön elämässä vaan ne lojuvat tien vieressä kunnes lintu tulee ja nappaa ne.

Jeesus jatkaa kertoen kahdesta eri henkilöstä, jotka vastaanottivat siemenet ja tuottivat satoa. Kuitenkin satoa ei lopulta tullut, koska henkilöt epäonnistuivat koettelemuksissa, jotka heidän piti läpäistä. Ensimmäinen testeistä oli "kivinen maaperä". Toinen henkilö oli "rikkaruohojen joukkoon" pudonnut siemen.

Se, joka vastaanotti siemenen kivikkoisessa maaperässä, on henkilö, joka kuulee sanan ja välittömästi vastaanottaa sen ilolla; kuitenkin henkilöllä ei ole juurta ja hän kestää vain jonkin aikaa. Koska kun koettelemus ja vaino kohtaa häntä sanan takia, hän välittömästi lankeaa ja kompastuu. Henkilö, joka vastaanotti siemenen rikkaruohojen joukossa, on ihminen, joka kuulee sanan, mutta tämän maailman huolet ja rikkauksien petollisuus tukahduttavat sanan ja hän ei tuota satoa. (Matteus 13:20-22)

Hyvin yksinkertaisesti sanottuna on olemassa kaksi eri koettelemusta: kun elämä on liian kovaa tai kun se on liian helppoa. Ensimmäinen koettelemus on vainoa; toinen on rikkaudet. Jotkut eivät kestä vainoa; jotkut eivät kestä rikkautta. Jotkut ihmiset kestävät, kun he kohtaavat vainoa, mutta kun Jumala siunaa heitä kauniilla kodilla, kahdella autolla ja veneellä, he kietoutuvat paljon enemmän tämän maailman asioihin kuin Jumalan kuningaskuntaan.

On toisia ihmisiä, jota vastaanottavat sanan ilolla, puhuvat kielillä, jakavat todistuksensa kaikkialla ja profetoivat - he kylpevät Jumalan siunauksissa. Mutta muutaman kuukauden päästä heitä ei löydy mistään, koska vastarinta tuli heidän kohdalleen ja he vetäytyivät.

Totuus on, että meidän on kestävä molemmat testit. Meitä koetellaan kovilla ajoilla ja menestyksellä ja molemmista niistä on mentävä läpi. Annan teille neljä raamatullista ehdotusta, jotka kertovat siitä, miten kestävyyttä saadaan lisää.

1. Luja sitoutuminen. Ensimmäinen on se, että teemme sitoumuksen koko sydämeistämme Jeesukseen Kristukseen ilman ehtoja. Tämä on tapa, jolla normaali kristityn vaellus pitäisi alkaa.

Seuraavassa on kaksi vetoomusta uusille käännynnäisille. Ensimmäinen apostolien teot 11:23 kertoo siitä, mitä Barnabas sanoi uusille kristityille Antiokiassa: "Kun hän tuli ja näki Jumalan armon, hän oli iloinen ja rohkaisi heitä kaikkia, että he noudattavat sydämensä kutsumusta jatkaa Herran kanssa." Avain lause "sydämen kutsumus" (purpose of heart englanniksi), osoittaa, että sinun todella on pysyttävä Herran kanssa, kaikesta huolimatta. Jos ystäväsi eivät pysy, sinä pysyt. Vaikka perheesi ei pysy, sinä pysyt. Se on sydämen kutsumus, jonka tarvitsemme.

Toinen löytyy apostolien teot 14:22:sta, jossa Barnabas ja Paavali vetoavat uusiin käännynnäisiin samaan tapaan: "Vahvistaen opetuslasten sieluja, vedoten heitä jatkamaan uskossa ja sanomalla heille: 'Meidän on mentävä monen koettelemuksen läpi Jumalan kuningaskuntaan'."

Uusien käännönnäisten on tiedettävä, ettei Jumalan kuningaskuntaan ole toista tietä kuin läpi koettelemusten. Ymmärrän Jumalan kuningaskunnan kahdella eri tavalla: on olemassa tulevaisuuden kuningaskunta, jonka Jeesus tuo mukanaan ja perustaa; mutta on myös kuningaskunta, jonne menemme sisälle ja missä elämme nyt. Ja kuningaskunnan elämään pääsee sisälle vain suurien koettelemusten läpi. Me tulemme kokemaan painostusta kaikilla elämämme alueilla.

Kun ihmiset tulevat Herran luokse, me olemme heille velkaa sen, että varoitamme heitä, että jos he haluavat vaeltaa kuningaskunnan elämässä, se tulee tapahtumaan koettelemusten ja vastustuksen kautta. On epäreilua heitä kohtaan sanoa heille, kun he tulevat Jeesuksen luokse, että kaikki heidän ongelmansa on taakse jäänyttä elämää. Totuus on, että he kohtaavat ongelmia kristittyinä, joita he eivät aikaisemmin tienneet olevan olemassakaan. Vankka sitoutuminen Herraan, Jeesukseen Kristukseen, tulee olemaan välttämätöntä kestääksemme nämä koettelemukset.

2. Keskittyminen ikuiseen. Toinen kestävyyyden periaate löytyy heprealaiskirjeestä 11:27, missä puhutaan Mooseksesta. Hän kasvoi Egyptissä ja olisi perinyt faaraon paikan, koska oli faaraon tyttären poika. Hänellä oli koulutusta, varallisuutta, sosiaalisia etuja - todellisuudessa kaikkea sitä, mitä maailma voi tarjota. Mutta neljäkymmenen ikäisenä hän käänsi selkänsä kaikelle sille, pakeni Egyptistä, ja vietti seuraavat neljä vuosikymmentä paimentaen muutamaa lammasta Egyptin takamailla aavikolla. Jae kertoo Mooseksesta:

Uskossa hän hylkäsi Egyptin pelkäämättä kuninkaan vihaa; koska hän kesti sen näkemällä Hänet, joka on näkymätön.

Siinä on kestävyyyden olemus: Hänen näkeminen, joka on näkymätön.

Usko on ominaisuus, joka mahdollistaa meille sen näkemisen, mikä on näkymätöntä. Sillä viitataan vakaumukseen näkymättömästä (hepr. 11:1, NASB). Jos haluamme säilyä, näkymättömän maailman on oltava todellisempi meille kuin näkyvän. Muutoin miellymme maailman järjestelmään ja käännämme selkämme näkymättömälle todellisuudelle - Jumalan kuningaskunnalle.

Toisessa Korinttolaiskirjeessä 4:17-18 sanotaan: "Meidän pieni ahdistuksemme, joka kestää vain hetken, työskentelee puolestamme paljon enemmän ja ikuisen kirkkauden puolesta, kun emme tarkastele näkyviä asioita vaan asioita, jotka eivät näy. Sillä näkyvät asiat ovat väliaikaisia ja näkymättömät asiat ikuisia."

On tärkeää havaita, että ahdistuksemme työskentelee Jumalan tarkoituksen mukaan puolestamme vain, kun pidämme silmämme näkymättömässä. Näkymätön on ikuista eikä muutu. Käytä aikaa Raamattusi parissa. Lue sitä, mieti sitä, elä siinä, usko se, pyydä Pyhää Henkeä tekemään se todelliseksi sinulle. Pian siitä tulee niin todellista sinulle, että mikään tässä maailmassa ei voi houkuttaa sinua epälojaaliksi Jeesukselle Kristukselle.

3. Älä anna periksi. Lisäksi että olemme vahvasti sitoutuneita Herraan ja pidämme tiukasti silmällä näkymätöntä maailmaa, on kolmas periaate: jos epäonnistut, älä anna periksi. Eräs paholaisen juonista on sanoa: "Sinä olet epäonnistuja. Voit aivan hyvin luovuttaa, koska Jumala on luovuttanut sinun suhteesi." Älä usko häntä - hän on valehtelija. Psalmissa 37 Daavid kirjoittaa:

Hyvän miehen askeleet on asetellut Herra, joka on iloissaan niin tehdessään. Vaikka me kaadumme, meitä ei ole lopullisesti lyöty; koska Herra nostaa meidät jälleen pystyyn kätensä voimalla. (Jae 23-24)

Muista, että vaikka kompastut ja lankeat, sinua ei ole lopullisesti voitettu, koska Herra pitää kädestäsi. Daavid tiesi sen. Vaikka hän oli epäonnistunut surkeasti Bathsheban asiassa, Jumala antoi anteeksi ja palautti hänet paikalleen. Hän (David) voi sanoa: "Vaikka kaadut, älä anna periksi. Jumala nostaa sinut pystyyn ja paikalleesi."

Uudesta Testamentista löytyy mies, joka kompuroi ja lankesi myös. Hänen nimensä on Pietari. Jeesus puhui Pietarille tietäen, että hän kieltää Jeesuksen kolmesti:

Ja Herra sanoi: "Simon, Simon! Katso, Saatana on tavoitellut teitä valtaansa, seuloakseen teitä kuin vehnää; mutta minä olen rukoillut puolestasi, ettei sinun uskosi raukeasi tyhjään." (Luukas 22:31-32)

Jeesus ei rukoillut, ettei Pietari kieltäisi häntä vaan ettei hänen uskonsa pettäisi. Jeesus sanoi Pietarille: "Vaikka sinä kiellät Minut, sinun uskosi kestää. Sinä kompuroit ja lankeat, mutta nouset uudelleen ylös." Samaan tapaan jos sinä lankeat, nosta kätesi ylös uskossa ja anna Herran nostaa sinut ylös. Älä anna periksi; Herra ei ole antanut periksi sinun suhteesi.

4. Katse kiinnitettynä palkintoon. Neljäs periaate kuuluu: muista palkintojenjako. Ei kaikkia elämän asioita selvitetä nyt. On joitain asioita, jotka jäävät tulevaisuuteen.

Paavali kirjoittaa todistuksessaan omasta uskostaan vankisellistä käsin: "Minä olen taistellut hyvän taistelun. Minä olen päässyt kilpailun loppuun asti. Minä olen säilyttänyt uskoni." (2. Tim. 4:7). Nuo kolme asiaa kulkevat yhdessä. Jos haluat säilyttää uskosi, sinun on käytävä taistelusi. Usko on taistelua. Et voi paeta taistelua ja säilyttää uskosi. Sinun on käytävä taistelusi ja mentävä kilpailu loppuun asti. Paavali teki kaikki kolme asiaa: hän kävi taistelunsa, hän pääsi kilpailun loppuun asti ja hän säilytti uskonsa. Siitä eteenpäin hän jäi odottamaan palkintojenjakoa.

Lopussa minulle ojennetaan vanhurskauden kruunu, jonka Herra, vanhurskas tuomari, antaa minulle sinä Päivänä. (2. Tim. 4:8)

Paavali odotti oikeudenkäyntiään ja luultavasti teloitustaan erittäin epäoikeudenmukaisen hallitsijan alaisuudessa. Mutta hän sanoi: "Se ei ole viimeinen sana. Vielä on tulossa toinen tuomiopäivä - palkintojenjaon päivä - ja silloin tuomari on täydellisen oikeudenmukainen."

Jotkut meistä tulevat yllättymään nähdessään, kuka saa kultamitalin. Sen perusteena ei ole nopeus, jolla henkilö kykenee juoksemaan vaan uskollisuus ja päättäväisyys, jolla olemme palvelleet. Jos me kestämmme koetuksen, me tulemme sen läpi kuin kulta, joka tulee sulatosta.